

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y r e l -

N 4/1953.

s e s framställning till Ålands landsting med

förslag till landskapslag angående användningen

av landskapet Ålands flagga.

Sedan Landstinget den 22 mars 1952 beslutat antaga en landskapslag angående användningen av landskapet Ålands flagga, och Landstingets beslut i vederbörlig ordning insänts till Republikens President, förordnade Presidenten vid föredragning i statsrådet den 27 juni 1952, att landskapslagen skall förfalla, enär landskapslagen erhållit en sådan avfattning, att genom densamma en begränsning komme att ske i användningen av rikets flagga, såsom därom stadgas i förordningen den 27 april 1934 angående officiell användning av Finlands flagga samt offentlig flaggning med flaggor av annat slag.

I avgivet utlåtande hade Högsta domstolen konstaterat, att i landskapslagen intet stadgande ingår, som skulle begränsa riksflaggans användning, varför Högsta domstolen ansåg, att intet hinder förelåg för landskapslagens ikraftträdande. Det märkliga inträffade således, att Presidentens beslut gick emot Högsta domstolens utlåtande. Då det kan vara av intresse för Landstinget att taga del av ifrågavarande utlåtande, citeras detsamma här sålydande:

"Till Republikens President.

I skrivelse av den 9 sistlidne maj har justitieministeriet meddelat, att Republikens President vid samma dag i statsrådet skedd förordning beslutat infordra Högsta domstolens utlåtande i anledning av Ålands landstings den 22 mars 1952 fattade beslut om antagande av landskapslag angående användningen av landskapet Ålands flagga, varhos ministeriet bilagt skrivelsen landstingets nämnda beslut med därtill hörande handlingar och Ålandsdelegationens yttrande i ärendet.

Med anledning härav har Högsta domstolen i det syfte 14 § 2 mom. självstyrelselagen för Åland den 28 december 1951 stadgar, ägnat ifrågavarande landstingsbeslut granskning och får i avseende å utlåtande vördsamt anföra följande:

Enligt 11 § 2 mom. 2 punkten självstyrelselagen hänföres till rikets lagstiftningsbehörighet stiftande av allmän lag eller utfärdande av förordning, då ärendet rör Finlands flagga samt användning av riksflaggan å statens och landskapets offentliga byggnader och vid offentliga tillfällen samt såsom sjöfarts- och handelsflagga. Landstinget åter tillkommer enligt 13 § 1 mom. 20 punkten samma lag lagstiftningsbehörighet beträffande landskapets flagga och dess

användning, dock så, att användning av riksflaggan ej må genom landskapslag begränsas. Dessa stadganden innebära, såsom även grundlagsutskottet vid 1950 års riksdag framhållit, en inskränkning i rikets lagstiftningsorgans rätt att bestämma om användandet av riksflaggan på Åland. Enligt Högsta domstolens mening böra omnämnda stadganden förstås sålunda, att rikets ifrågavarande bestämmanderätt är inskränkt till de i förstnämnda lagrum avsedda fallen samt att genom rikslagstiftning kan förordnas, att i dessa fall ingen annan flagga än riksflaggan får komma till användning. Däremot åger landstinget behörighet att stifta lag om användningen av landskapets flagga i övriga fall, blott enskild ej betages rätt att även i sistnämnda fall använda riksflaggan. I det granskning underkastade landstingsbeslutet ingår intet stadgande, som skulle begränsa riksflaggans användning, och i dess 2 § stadgas uttryckligen, att om användningen av riksflaggan på statens och landskapets offentliga byggnader och vid offentliga tillfällen samt såsom sjöfarts- och handelsflagga är gällande, vad därom i rikslagstiftningen stadgas. I anseende härtill och då Högsta domstolen ej heller i övrigt har något att anmärka mot beslutet, torde hinder icke förefinnas för dess trädande i kraft. Detta synes vara förhållandet även om det

av Ålands landsting den 22 mars 1952 fattade beslutet om antagande av landskapslag angående landskapet Ålands flagga, varöver Högsta domstolen denna dag avgivit skilt utlåtande, förordnas att förfalla.

De justitieministeriets skrivelse bilagda handlingarna återställas härjämte. Helsingfors den 6 juni 1952.

HÖGSTA DOMSTOLEN:

Toivo Tarjanne.

Kurt Kaira.

Harald Brunou.

J.V. Numminen.

Valter Sourander. Antero Laakso.

B. Schwindt.

Lauri Takkunen.

./. T. Ekholm."

Landskapsstyrelsen har till Landstinget ingivit framställning med förslag till landskapslag angående landskapet Ålands flagga.

Landskapsstyrelsen har även vid sammanträde den 4.2.1953 beslutat

ingå med förnyad framställning om antagande av landskapslag om användningen av landskapet Ålands flagga. Det föreliggande förslaget

är exakt likalydande med den av landstinget den 22 mars 1952 antagna landskapslagen, som förfallit på grund av Presidentens förordna-

de. Landskapsstyrelsen kan här icke underlåta att såsom sin åsikt framhålla, att det påtalade stadgandet i 2 § av den av Landstinget

antagna landskapslagen icke på något sätt begränsar användningen

av rikets flagga. Detta konstaterar ju även Högsta domstolen uttryckligen i sitt ovanciterade utlåtande. För övrigt utlovades ju vid handläggningen av självstyrelselagen i Riksdagens grundlagsutskott en sådan ändring av rikets flaggförordning, att förordningens bestämmelser komma att stå i överensstämmelse med stadgandena i självstyrelselagen angående användningen av landskapets flagga. Någon sådan ändring har tillsvidare ej kommit till stånd.

Hänvisande till förestående får landskapsstyrelsen vördsamt förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

angående användningen av landskapet Ålands flagga.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Landskapet Ålands flagga må hissas på för allmänheten synlig plats samt begagnas i procession och vid högtidligt tillfälle inomhus.

2 §.

Om användningen av riksflaggan på statens och landskapets offentliga byggnader och vid offentliga tillfällen samt såsom sjöfarts- och handelsflagga är gällande, vad därom i rikslagstiftningen stad-

gas.

§ 3.

Flaggning begynner under tiden mellan den 15 mars och den 1 okto-

ber klockan 8 och under annan årstid klockan 9 samt avslutas vid

solnedgången, dock senast klockan 21.

§ 4.

Landskapsstyrelsen kan genom landskapsförordning utfärda närmare
bestämmelser rörande tillämpningen av denna landskapslag.

Mariehamn den 25 februari 1953.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd

Viktor Strandfält

Viktor Strandfält.

Landskapssekreterare

Ch. Stormbom

Ch. Stormbom.